

[Peter Hansen-Nord]

stillet af miljøministeren, om at optage atrazin på liste A, har vi været for hele tiden, men alligevel er det lykkedes miljøministeren at forvirre selv statsministeren i en artikel, hvor Venstre igen citeres for at lægge op til en forsinket indsats. Det er der ikke tale om; vi har ønsket, at atrazin fik den samme behandling som de øvrige stoffer på liste A.

I den forbindelse vil vi ikke lægge skjul på, at vi er meget bekymrede for den administration, som ministeren ifølge lovforslaget ønsker at gennemføre. Vi er bekymrede for de retsregler, som disse midler fremtidig vil blive underlagt. Vi ser ikke, at der er andre instanser til at vurdere disse midler end Bekæmpelsesmiddelrådet og miljøministeren selv.

Det er muligt, det kommer op i udvalget, men det er meget indviklede og tekniske ting, vi taler om. Derfor ønskede jeg, at det såkaldte ekspertpanel fik tillagt langt større kompetence, end det er tilfældet med lovforslaget.

Vi kan risikere de sager, som vi kender fra tidligere: pludselige hovsaløsninger, løsninger, hvor ministeren fra morgen til aften har forbudt et stof, fordi en journalist har sagt: Hr. minister, ansvaret ligger jo alene hos ministeren, og hvad vil ministeren? Vi har oplevet det i forbindelse med stråforkortningsmidlerne, og vi vil få flere af den slags sager fremover, idet hele retsbeskyttelsen i forbindelse med godkendelse af disse midler nu er udvandet ganske betydeligt.

Endelig har vi nævnt i vores betækningsbidrag – og det er væsentligt at få med også – at vi fremover vil have to forskellige vurderingsgrundlag for godkendelse af farlige midler. Vi har et dansk grundlag, som er ekstremt, og så har vi et harmoniseret vurderingsgrundlag, som man benytter i EU, men Danmark skal jo også være med til at vurdere midlerne i EU-sammenhænge, og vi vil nu opleve, at de samme embedsmænd har to forskellige vurderingsgrundlag, som de skal arbejde efter, når der skal godkendes et kemikalie eller det skal på EU's positivliste. Jeg anser det for at være en utilfredsstillende situation for de mennesker, vi beder om at varetage disse ting. Der vil blive flimmer, flimmer og atter flimmer på dette billede, men det må nu være, som miljøministeren her får det tromlet igennem. Jeg må afslutningsvis gentage, at i hvert fald for hele problematikken om de ting, jeg har nævnt,

specielt om EU-notifikationen, ligger ansvaret ene og alene hos miljøministeren.

Anden næstformand (Grove):

Ændringsforslag nr. 1 er nu taget tilbage. Ønsker nogen at optage forslaget? Hr. Aage Brusgaard ønsker ordet.

(Kort bemærkning).

Aage Brusgaard (FP):

Jeg vil godt meddele formanden, at Fremskridtspartiet ønsker, at ændringsforslaget optages og kommer til afstemning.

Anden næstformand (Grove):

Så opretholdes ændringsforslaget.

Gade (SF):

Den sidste ordfører talte om flimmer; jeg synes nok, der er meget flimmer i højre side af salen i denne sag – lige netop nu illustreret af, at det ændringsforslag, som Venstre har stillet, som er tiltrådt af Fremskridtspartiet, som De Konservative for 5 minutter siden sagde de ville støtte, som Venstre derefter sagde det vil tage tilbage, vil Fremskridtspartiet nu optage. Der er flimmer i denne sag, men det skyldes nu nok, at der også er flimmer i indholdet. Jeg hørte hr. Peter Hansen-Nord sige, at forbud mod atrazin havde Venstre støttet hele tiden. Det var som . . . Det står der ikke noget om i det forslag, som miljøministeren har fremsat. Hvis vi skal være helt ærlige uden at referere fra udvalgsarbejdet, havde SF i et samråd, inden der blev fundet atrazin i grundvandet i Ejstrupholm, forlangt at få atrazin og flere andre stoffer sat på listen, og det skal ikke være nogen hemmelighed, at på det tidspunkt stod SF ganske alene – lidt for alene – med det. Så blev der fundet atrazin i grundvandet ved Ejstrupholm, og så var miljøministeren hurtig – det skal han roses for – til at sige, at det skulle på listen over de stoffer, der skulle forbydes. Nu hører jeg oven i købet, at Venstre hele tiden har været for, at atrazin skulle på listen; der er flimmer i denne sag.

Men når det kommer til stykket, handler det vel om, at den borgerlige side ikke tør stå ved det synspunkt, den i virkeligheden har: at vi ikke rigtig skal gøre noget ved dette alvorlige område. Jeg er glad for, at vi nu kan vedtage